

А. Я. Шевченко

Кисельов Володимир Леонтійович

КИСЕЛЬОВ Володимир Леонтійович (03. 05. 1922, Київ – 26. 02. 1995, там само) – прозаїк. Батько [Леоніда](#) і [Сергія Кисельових](#). Член СПУ (1955). Премія ім. М. Трублаїні (1989). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Навч. у Київ. театр. інституті (до 1941), закін. Грознен. піхотно-десантне училище (РФ). Працював у г. «На будові газопроводу», «Радянська Україна», гол. ред. щорічника «Наука і культура» (Київ, 1966–68). Завідував укр. корпунктом «Литературной газеты» (1960-і рр.). Дебютував 1945 нарисами. Писав спочатку рос., згодом укр. мовами. Автор повістей «Великі турботи» (1954), «Помилки Юрка Басаврюка» (1990); зб. нарисів «У доброму гуморі» (1958); романів «Людина може» (1960), «Злодії у хаті» (1963; 1966), «Дівчинка і птахоліт» (1966; перекладено десятками мов; Міжнар. премія «Молодь атом. віку», Прага, 1968; екранізов. під назвою «Перехідний вік», 1968, сценарій О. Хмелика); «Любов і картопля» (1982); «Тільки для дівчат» (1986); діалогії «Веселий Роман» (1970), «Роман шукає» (1984, у співавт. із [М. Білкуном](#)); фантаст. оповідань. У творчості схилявся до лірич. та публіцист. відступів, неочікуваних сюжет. поворотів, лаконізму. Усі зазначені книги опубл. у Києві.

Рекомендована література

1. Слабошпицький М. Загадки і розгадки перехідного віку // Наука і культура. Україна. К., 1984. Вип. 8;
2. Ольшевський В. Відповідати за того, хто поруч // ЛУ. 1987, 28 трав.;
3. Шевченко А. «Треба Вкраїни»: Батько й син Кисельови. К., 2007.

Бібліографічний опис:

Кисельов Володимир Леонтійович / А. Я. Шевченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6546>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).